

Міжнародний гуманітарний університет
Одеський національний університет імені І.І. Мечникова
Інститут світової економіки та політики
Академії громадських наук
Китайської Народної Республіки
Технічний освітній інститут Західної Македонії
(Республіка Греція)
Вища школа економіки, м. Вроцлав
Білоруський державний університет
Комратський державний університет (Молдова)
Західно-Казахстанський аграрно-технічний університет
ім. Жангир хана (Казахстан)

**«ГЛОБАЛІЗАЦІЯ: СПІВВІДНОШЕННЯ
МІЖНАРОДНИХ ТА НАЦІОНАЛЬНИХ
ЕКОНОМІЧНИХ ІНТЕРЕСІВ»**

МАТЕРІАЛИ
VII МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

9 квітня 2020 р.

м. Одеса

УДК 339.9+339.5(063)
Г54

Організаційний комітет:

Голова організаційного комітету:

Громовенко К.В. – кандидат юридичних наук, доцент, ректор Міжнародного гуманітарного університету.

Члени організаційного комітету:

Гниська Я.О. – кандидат юридичних наук, доцент, директор Інституту права, економіки та міжнародних відносин МГУ.

Деркач Т.В. – доктор економічних наук, завідувач кафедри менеджменту МГУ, головний редактор Наукового Вісника Міжнародного гуманітарного університету «Економіка та менеджмент».

Коваленко М.П. – доктор фізико-математичних наук, професор, Заслужений діяч науки та техніки України.

Якубовський С.О. – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри світового господарства та міжнародних економічних відносин, ОНУ ім. ІІ Мечникова.

Евангелос Сискос – доктор економічних наук, професор, проректор Технічного освітнього інституту Західної Македонії (ТОІ ЗМ), Козані (Греція).

Пармакли Д. М. – доктор економічних наук, професор кафедри економіки Комратського державного університету (Молдова).

Казамбаева А.М. – кандидат економічних наук, доцент, декан факультету економіки та бізнесу Західно-Казахстанського аграрно-технічного університету ім. Жангир хана, м. Уральськ.

Вежбеньсц В. – Державна Вища школа економіки, м. Вроцлав.

Данільченко О.В. – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри міжнародних економічних відносин, проректор з навчальної роботи Білоруського державного університету.

Чирков Ю.П. – начальник Управління з зовнішньоекономічної, виставкової діяльності та роботи з членами палати, Одеська регіональна торгово-промислова палата.

Г54 **Глобалізація: співвідношення міжнародних та національних економічних інтересів: матеріали VII Міжнародної науково-практичної конференції (м. Одеса, 9 квітня 2020 р.) / за ред. Деркач Т.В., – Одеса : МГУ, 2020. – 200 с.**

ISBN 978-966-992-072-0

До збірника матеріалів конференції увійшли тези доповідей, що стали предметом обговорення учасників VII Міжнародної науково-практичної конференції «Глобалізація: співвідношення міжнародних та національних економічних інтересів», що відбулася у місті Одеса 9 квітня 2020 року у Міжнародному гуманітарному університеті.

Збірник матеріалів конференції призначений для науковців, викладачів, аспірантів та студентів, які цікавляться економічною наукою, а також для широкого кола читачів.

УДК 339.9+339.5(063)

ISBN 978-966-992-072-0

© Міжнародний гуманітарний університет, 2020

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЕКОНОМІЧНОЇ ТЕОРІЇ ТА ІСТОРІЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ДУМКИ	
НЕКОТОРЫЕ ОСОБЕННОСТИ ПРИМЕНЕНИЯ ГРАФИКОВ В ЭКОНОМИЧЕСКИХ ИССЛЕДОВАНИЯХ Пармакли Д.М.	8
ВПЛИВ ТЕХНОЛОГІЙ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ НА ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ Радіонова А.С.	12
НАПРЯМ 2. СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО І МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ: НОВІ ВИКЛИКИ ТА РЕАЛІЇ	
ТЕНДЕНЦИИ РАЗВИТИЯ СЕЛЬСКОГО ХОЗЯЙСТВА КЫРГЫЗСКОЙ РЕСПУБЛИКИ Адылбекова Н.О.	16
СУЧАСНА МОДЕЛЬ ФОРМУВАННЯ ЗВИЧКИ КОРИСТУВАННЯ ЦИФРОВИМ МЕДІАПРОДУКТОМ В УМОВАХ ПОВЕДІНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ Бех А.А.	20
ПЕРСПЕКТИВЫ УЧАСТИЯ КЫРГЫЗСТАНА И АЗЕРБАЙДЖАНА В СОВЕТЕ СОТРУДНИЧЕСТВА ТЮРКОЯЗЫЧНЫХ ГОСУДАРСТВ: СООТНОШЕНИЕ МЕЖДУНАРОДНЫХ И НАЦИОНАЛЬНЫХ ЭКОНОМИЧЕСКИХ ИНТЕРЕСОВ Буранов А.Б.	24
ДОХОДНОСТЬ ЦЕННЫХ БУМАГ ГРЕЦИИ В УСЛОВИЯХ ДОЛГОВОГО КРИЗИСА Григорян Р.А., Якубовский С.А.	29
ІНТЕГРАЦІЙНИЙ ЧИННИК РОЗВИТКУ ЕКОНОМІЧНИХ АГЕНТІВ Кібік О.М., Хаймінова Ю.В.	33
КИТАЙ ЯК МОДЕЛЬ ДЛЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ЕМУЛЯЦІЇ Коваленко М.П., Федоров В.А.	36
ІНТЕГРАЦІЯ ЗА МОДЕЛЛЮ «ВИШЕГРАДСЬКА ЧЕТВІРКА + УКРАЇНА» ЯК ШЛЯХ ПРИСКОРЕННЯ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ УКРАЇНИ Куриляк В.Є., Савельєв Є.В.	40

ПРІОРИТЕТИ ФІНАНСОВОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ У КОНТЕКСТІ ЦІЛЕЙ І ЗАДАЧ СТАЛОГО РОЗВИТКУ	
Тропіна В.Б.	164
HEALTH CARE FINANCIAL IMPERATIVES IN EU COUNTRIES	
Tulai O., Dubrovina N.	167

**НАПРЯМ 6. МЕНЕДЖМЕНТ ТА МАРКЕТИНГ:
НАУКА, ПРАКТИКА, ФІЛОСОФІЯ**

ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ЕКОЛОГІЧНОГО МАРКЕТИНГУ В ПРАКТИЧНУ ДІЯЛЬНІСТЬ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ	
Багорка М.О.	171
СУЧАСНІ ТРЕНДИ УКРАЇНСЬКОГО БРЕНДИНГУ	
Братко О.С., Пеляк Г.П.	175
ЕВОЛЮЦІЯ ПОГЛЯДІВ НА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ В СУЧАСНИХ ЕКОНОМІЧНИХ РЕАЛІЯХ	
Головченко О.М.	176
ГОЛОВНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО МАРКЕТИНГУ	
Дяченко Т.О.	180
ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ МАРКЕТИНГОМ У СФЕРІ МІЖНАРОДНИХ ТРАНСПОРТНИХ ПОСЛУГ УКРАЇНИ	
Лебедева Н.А.	184
УПРАВЛІННЯ ПОТЕНЦІАЛОМ ПІДПРИЄМСТВА З ПОЗИЦІЇ ФУНКЦІОНАЛЬНОГО ПІДХОДУ	
Щебель А.І.	187

**НАПРЯМ 7. МІЖНАРОДНИЙ РУХ КАПІТАЛУ І ФОРМУВАННЯ
СУСПІЛЬНОГО БАГАТСТВА**

СУСПІЛЬНЕ БАГАТСТВО ТА ЙОГО СКЛАДОВІ	
Дерлиця А.Ю.	192
УЧАСТЬ ІСЛАМСЬКИХ БАНКІВ В МІЖНАРОДНОМУ РУСІ КАПІТАЛУ ЧИ ДИПЛОМАТІЯ ВІДСТОЮВАННЯ ЕКОНОМІЧНИХ ІНТЕРЕСІВ	
Луцишин З.О., Воробйова А.О.	195

(торговельна марка «Хіт продукту»), FOZZY Group (торговельна марка «Премія» в мережі «Сільпо») [2].

Глобальний екотренд нарешті достукався і до сердець українців. В зв'язку з цим екологізація знаходить все більше відображення і в українських брендах через використання логотипів, відповідних кольорів та рекламних посилів.

Діджиталізація маркетингу та аналітичних інструментів дозволяють сьогодні не лише збирати та аналізувати інформацію про існуючих та потенційних клієнтів, а і створювати механізми постійного залучення і взаємодії з цільовою аудиторією бренду. В зв'язку з цим, більшість українських брендів все активніше використовують інтернет-технології в брендингу для представлення своїх брендів та формування лояльності споживачів.

Зазначені тренди на нашу думку і надалі будуть формувати підходи до розвитку українського брендингу.

Література:

1. Тренди інтернет-маркетингу на 2016 рік: Інструменти, стратегії, очікування покупця. URL: https://www.eduget.com/news/trendi_internet-marketingu_na_2016_rik_instrumenti_strategii_ochikuvannya_pokupcy-a-1365
2. Мостовая. Ю. Собственная торговая марка: риски и перспективы украинского ритейла. Trademaster Group. 16 марта 2017. URL: <https://trademaster.ua/articles/312341>

ЕВОЛЮЦІЯ ПОГЛЯДІВ НА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ В СУЧАСНИХ ЕКОНОМІЧНИХ РЕАЛІЯХ

Головченко О.М.

доктор економічних наук, професор,

завідувач кафедри економіки

і міжнародних економічних відносин

Міжнародного гуманітарного університету

Управління підприємством – це постійний і системний вплив на діяльність його структурних підрозділів для забезпечення узгодженої роботи і досягнення кінцевого позитивного результату.

Процес управління підприємством є цілеспрямованою діяльністю. Основна мета в процесі господарського управління може включати підлеглі цілі, які залежно від конкретної ситуації виступають на перше місце. Мета виступає тут як документально зафіксоване передбачення результатів діяльності, як кінцевий етап численних операцій і процедур в ході процесів управління.

Аналізуючи економічне середовище, в якому основними елементами є управління, досвід і інформація і які виявляються незалежно від економічної формації, слід зазначити, що їх значущість зростає в розвинених виробничих відносинах. При цьому у сфері суспільного виробництва управління виступає загальною сполучною ланкою. «Управляти – означає передбачати, організувати, розпоряджатися, координувати і контролювати», – писав Анрі Файоль [7, с. 42]. «Управління – це процес планування, організації, мотивації і контролю», – вважає Мескон [3, с. 37]. П. Друкер дає наступне визначення: «Управління – це особливий вид діяльності, що перетворює неорганізований натовп на ефективну, цілеспрямовану і продуктивну групу. Управління як таке є стимулюючим елементом соціальних змін і прикладом значних соціальних змін» [1, с. 28].

Аналіз приведених визначень дозволяє зробити наступний висновок: управління є системою регулювання людської діяльності в соціально-економічному середовищі виробництва при обміні продуктами і матеріальними благами, що забезпечує досягнення суспільної мети, ніж, власне, визначається конкретна економічна сфера, що полягає в реалізації інтересів господарюючого суб'єкта.

Автори [5, с. 27; 6, с. 31; 8, с. 417] для умов виробництва під процесом управління розуміють сукупність взаємозв'язаних управлінських дій, метою яких є підготовка і здійснення однієї управлінської дії (рішення). Таким чином, до певної міри ними досягнута єдність трактування терміну «управління». Це сприяло становленню тепер загальноприйнятого поняття управлінського циклу, який складається з наступних стадій: встановлення необхідності управлінської дії; розробка критеріїв, обмежень і системи оцінок; розробка варіантів дії; вибір дії (рішення).

Автор Метеленко Н.Г. доводить, що організація управління промисловим підприємством – це система, «яка являє собою сукупність елементів, пов'язаних між собою та таких, що мають динамічний характер» [4, с. 122]. В даному випадку саме динамічність системи управління в пропонованому визначенні є тією складовою, яка враховує сучасні реалії управління підприємством.

Необхідність цілеспрямованого наукового управління організацією і проблема ефективності її функціонування в історії соціально-економічних відносин виникли відносно недавно, в середині-кінці XIX століття. Індустріальна організація виробництва, як принципово нова форма організації виробництва, стала потребувати специфічних форм управління і нагляду за працівниками крупних підприємств. У цих умовах управління набуло характеру продуктивної діяльності, поза якою яке-небудь впорядковане функціонування суспільного виробництва практично неможливе. По своїй організаційній природі воно є однією з

функцій сукупного працівника, що накладається на окремих індивідів як особлива праця. Таким чином, задовольняється потреба в єдиній адміністративній волі на підприємстві, необхідній для результативності виробничого процесу і цілісності трудового організму. Накопичення власності, ускладнення органічної і технічної будови капіталу сприяло тому, що власники засобів виробництва стали передавати частину своїх повноважень по управлінню персоналом висококваліфікованим найманим службовцям – менеджерам, які виступають виконавцями, провідниками волі власника на підприємстві.

В 90-і роки ХХ століття набуває домінуючого значення системна методологія в дослідженнях проблем організації і управління.

Через ряд історичних, соціальних, політичних і економічних особливостей підприємства України довгий час перебували в принципово іншій системі соціально-економічних відносин. У нашій країні так само розвивалася наука про управління, яка істотно відрізнялася від класичної західної. Проте на початку 90-х років ХХ століття система соціально-економічних відносин в корені змінилася, що дозволило підприємствам України стати реальними власниками результатів своєї праці. Це висуває нові вимоги до організації виробництва і зобов'язує виробника конкретного продукту переосмислювати весь комплекс створення, виробництва і реалізації як єдиний процес і відповідати за кінцеву мету діяльності – отримання прибутку і забезпечення виживаності.

Світовий досвід підтверджує, що механічне перенесення окремих елементів ринку і чужого досвіду не завжди прийнятно, якщо економіка залишається тією самою. Необхідний ретельний підхід і вивчення чужого досвіду, але головним є виробництво високоякісної, конкурентоздатної продукції.

Суть процесу управління часто зводиться тільки до діяльності апарату управління по збору відомостей, обробці статистичних матеріалів, складанню документів, підготовці і реалізації управлінських рішень, що власне виходить з функції даного середовища діяльності у виробництві. На озброєння приймаються функції, структура і методи управління підприємством, які в комплексі утворюють механізм, за допомогою якого регулюється процес управління об'єктом. Таким чином, процес управління, на наш погляд, є діяльність суб'єктів управління, об'єднаних в організаційну структуру, направлену на досягнення мети підприємства за допомогою здійснення певних функцій, методів і принципів управління.

Змістовна сторона методів управління – це рішення, як правило, технологічних проблем перетворення матеріалів природи в товари і послуги, а також управління організацією виробництва і його розміщенням.

З урахуванням сучасних господарських реалій посилено розвиваються дослідження проблем управління на основі системного аналізу, що є спробою пов'язати основні ідеї системного підходу з кібернетичним напрямом досліджень ситуаційних завдань. Разом з операціоналістами в цій школі працюють дослідники систем управління, впровадження систем планування, прогнозування і програмування, що займаються організацією (інформаційних технологій). До представників «нової» школи, які розробляють нові методи і засоби управління на базі системного аналізу, можна також віднести дослідників, що беруть участь в розробці різних підходів до управління соціально-технічних системах. Серед представників «економетричної» групи дослідників виділяється концепція, в якій для економетричного підходу до аналізу і програмування управлінських процесів характерне прагнення добитися максимальної формалізації досліджуваних економічних явищ і опису їх економіко-математичних моделей. При цьому застосування економіко-математичних методів зв'язується з системним аналізом досліджуваних процесів і явищ.

Еволюція підходів до поняття «управління підприємством» спрямована на формування поліцентричної системи, що базується на функціонуванні в економіці структур, здатних до самовдосконалення і саморозвитку. Підвищення ефективності роботи підприємства в значній мірі визначається організованістю системи управління, яка залежить від чіткої структури підприємства та її здатності реагувати на зміни зовнішнього середовища.

Слід зазначити, що у зв'язку з такими явищами як глобалізація соціальних, політичних, культурних і економічних процесів наука про управління зазнає черговий етап пошуку нових форм, що дозволяють здійснювати ефективне управління в сучасних економічних умовах. Можна припустити, що в найближчому майбутньому в теорії управління будуть виникати нові напрями, які більше відповідатиме новим вимогам часу.

Література:

1. Друкер П. Управление, нацеленное на результаты / пер с англ. – Москва: Технологическая школа бизнеса, 2010. 510 с.
2. Енциклопедичний словник з державного управління / уклад. : Ю.П. Сурмін, В.Д. Бакуменко, А.М. Міхненко та ін. ; за ред. Ю.В. Ковбасюка, В.П. Трошинського, Ю.П. Сурміна. Київ: НАДУ, 2010. 820 с.
3. Мескон М., Альберт М., Хедоурн Ф. Основы менеджмента. Москва: Дело, 1999. 800 с.
4. Метеленко Н.Г. Внутрішній господарський механізм ефективного функціонування промислових підприємств: теорія, практика, перспективи: монографія. Запоріжжя: КПУ, 2010. – 480 с.
5. Полуєктова Н.Р. Методи та моделі управління розвитком інформаційних систем підприємств : монографія. Запоріжжя : ЗДА, 2015. 344 с.